

זיל חימר

סכו סירות סדרה ראהו של טבקי סנטוריבו

12.9.1963

דברי רה"מ ושר הביטחון ל. אשכול

קדושים, חילילם, רבומא, ותבורי,

לא במקורה אמרתי גם רבומא, אולם יוזדים שבאו מארץ, כי תלומד מחברות חלכה אותה, פסוק אחד, דבר אחד אפילה - חייב לפכיר בו כי אילו רב, סיורען ואלרווד.

אני חייב לחשודות, זה כבר שבזקנות אהדים, לא כל בר רביהם עדיין, שאנכי מחלך בחזרות צה"ל, ומפני שעמם בפעם הטעעה, והטענה אהדי הטעעה, כי אילו במיוחד עצמה מראהך לכם ביגור זה, קייר העבות של צה"ל, יותר וגופך עדים ושפטים מחייבים לפניו, כמו שלא לנשאלו על צה"ל, אם כי הייחוי הבד הנטול שרים רבוט פאוד, אבל אותם יוזדים ששה"ל לא כוחן לכל אחד להזכיר הברוחינו, גם אין לך יכזלבני לדעת מה תאיימפרץ הדעת של צה"ל, בחוץ האימפריה קאדירה של שלבות ישראל. ועוד כל פעם גראם לי: הנה הפעם ואני הבדר החשוב בירומר, זאמראוי: אחרון אהרון תביב. ולא אגלה לכם. היות מה שריאתי עד עכשוו, כי זה סוד, אני לא יכול לטפור מה שריאתי פה, אבל כל פעם אני חוטב שריאתי הבדר החשוב שית למסuder, מכך היוצרים ביחסו להבוגטנו, להציגנו, אם כי עדים לא אונקל לאביד עלי מה שריאתי היות אחרון אהרון ותבורי, גדרה לעז שיט במשמעותו של צה"ל. לגלוות עוד. אבל אני רוצה להזכיר לכם ללא שטך של הפה, איך אוות יוזד מעדי להפריז, - קאוז מוחר - אני באנט מתרשם מהמקום הזה הדרשת עמו. קודם כל פון המבט הרואן מה נכסה להיביל מלאות זה, להיביל הטעביה זהם כמו זהם מזבב למציגנו. וכמו כן, לזרום לא-אנט, אחיגנו בני ישראל, אשר רק לפדי צון לא רב - רשותי לי פסן אחד, וחרשו לי אותו לקחת מהט"ר, דבר שכאמר לפני אלפיהם בסבב "ויהרש לא ימוא בכל ארץ ישראל, כי אשר פלשטיים מכך י-צט העבריים הרבה או חבית". היז דמג'ו שעטמאו ישראל נאבקה, וallee גם לפבי אלפיהם אלה גם גבאות מנג'ו זה עלא הייז. לבו חרט ברזל, לא הייז יוזדים צידען אט הלאכה, אונלי גם לא חמוץ להם, לא הייז אונשיים פדרשי מהנאות.

מוך ועד היום עבדו יeshim ושנים. לא רק חורי מתחם

יש לנו, אלא באיזה כלים משתמשים ומה משנים ומחדרים, זה בעמו מרחיב דעת, מרחיב לב, לראות את עמו חזק מספר שבוי לא רק אובי חזק בפעם שמה יושבים בחורים שביהם הישראלי הוע לא יותר מגדל של מדינם ישראל, גולדו באיזה ארץ קורם, זין בודאי גם שביהם הישראלי פחום מביל מדינת ישראל. ואלה אוחדים בכל הכלים הללו, בכל הכלים עמי-אזרט, מחדרים ומרעננים. שמעתי מלה יפה מפי המגנרט פרשון, מפקד המקצוע הזה, אמר על כלי אחד, אשר בדרך כלל חקירו הרם ותשדרה, הוא אמר שכלי זה מרענן איזה דבר, זו פערות של לירזקה.

אם ברבע זה, לאור כל זה, גם נשכח אפילו מה חקירו של העניין, לראות הכוח המצבר ונガבר לכך, בכל פורת חייבו, לראות בחורים אלה - לו הי' כאן בחזרות רבות יומר הייתי אומר: בחרות ובחרות - שבין להם לרגלי עצמות ישראל ועצמות אה"ל להפוך לבעליהם של כל היש שיטנו כאן.

רחב הלב, ורודה - אם אובי מוסך להזדות בסע
ובמלכום - תורה بعد כל העניין זהה, תורה לפרייה, תורה לכט, ומכם -
לפרייה, זו עולם בומלי עזמתה. ברק ני שדייבר לפניו אמר, שבלי
פעולם בומלי זו ובלי זרים של בונה הדת, פשות הדת, ואלי סכנה
הדת, אשר מתחוויה בין כל השכבות ביגינו, בלי כל זה קשה יהיה להתקרטם.
הארך שלג' לא יותר מדי עשירה, מדינתו גם כן לא יותר מדי עשירה,
ואם לא יתן כל אחד מהגר מיבורת, מהליך, מרווח, מנטה, מבודד, אם
לא יוסיף לענין זה מה שטהע הישראלי לא בזק לנו, ויש הרבה מדיניות
ירוח עשירות, ישן מדיניות הרבה יותר עשירות מאשר אובי רוחה
איך אנו טנק אחד מתליפדים אותו מכם, עמיים ושלש, זה מחייב לי אם
רתוכית, מסורת לילדיה, שיש לה כמה ילדי, איך היא מנגנת ממכנסים של
הילד הגדול לקצץ ולהתאים לילד הקטן, וכל הילדות גדרים ובזחים ובולם מה
מלובשים ובעלים, ויגיעו לחוץ, למזוות ולמעשי סוביים.

בם הכלים שלנו יבואו הרבה שבז הם תיבטים יהוו
לפוק, ויפעלו, כי מושקען בלם רוחכם, רוח הצבה, רוח המקדדים, מושקע
בhem אובי עוד יותר מהחומרabolמי. זה חיטרין שטרכות להיוות לנו,
לעם קטן זה, אשר עלינו להמוך עד עם אחד כל כך ברקע - קאץ יחרזם רוחה,
קצת רוח-פסירות, קצת יתרון ונשמה.

אבי דודת בוז לסייעו, ואביד עוזר משפט אחד:
אזרחים ספריאנדו הרצל, חזזה מדינם ישראל ועמאו ישראל, לו היה זודע את
כל הקושי ואת כל השבר שיש בהקמת מדינת ישראל בארץ ישראל, מי יודע,
מי יודע אם היה נכון לעטך זה ודוחב או חנו לעביך זה. כולבו יודעים
שהוא אובי לא ידע, וזה אובי את ההאלחות והמזל הגדול שהוזע לא
חיה כל כך ישראל, לא גולד שה, לא כל כך ידע אם ישראל ותקושים של
עם ישראל בטיזורו.

לו ברלבו ירעגו לפוג עטרות בנהים כשהחלהו לכלכת
ביחידות, בעשרות, אלפיים, בעשרות אלפיים ומאה אלף, לו ירעגו
כמה קשת להיות יהודי, קשתה קשה להקים מדינת יהודים ועמאו יהודים -
מי יודע! וטוב שלא ירעגו.

כאשר אבי מסמך בכל העמק הזה יונח. ויתה
מחבר לי כמה לא ירעגו, וכמה עוד מהחורי זה יש לרומך רשותם של שדרכים
וברכיהם כאלה, שמי יודע מהי בוכל למלא אותם, נקורה.

אבי מקרבים לראש השנה, אבי דודת לבך אהבם
ובכל אלה שайдנו פה, עמאו יונח בחדר שכינה ושלישית, חשיכים לעטך זה בימי
ביזה, ובז מה אסור להגיד את המספר, זה הרבה אלפי אנשים, מהם נכסי
עוד מטעניים בבית חרושת אחר או בחוותם, הם שייכים למטבחה הדעת,
לטדרש זהה. אבי דודת למודות על המפעל הגדול. ואבי אומר זאת מתחזק
וחרבנות, ולברך אהבם, ולשלות על ידכם ברכה לביית, לרעיות ולילדיהם
ולѧפחים שעידנו כאן - לשנת טוב, לשנת שלום. גם הוא זה לילית לא יהיה שלום,
שאנו יחד עם הכלים הלו, נחיה גבוה אחד ונשמה אותו וברוך להבטחת
עמאוותה של ישראל.

the same time, the economic system is not static. It is always changing, growing, and developing. This is because the economic system is influenced by many factors, such as technology, population, and government policies.

The economic system is also influenced by the environment. The environment can affect the economy in many ways, such as through natural disasters like floods or droughts, or through changes in climate. These changes can affect agriculture, mining, and other industries. The environment can also affect the economy through pollution, which can harm health and the environment, leading to economic costs.

The economic system is also influenced by social factors, such as education, healthcare, and social security. These factors can affect the economy in many ways, such as through the cost of living, or through the availability of labor.

The economic system is also influenced by political factors, such as government policies, international trade, and politics. These factors can affect the economy in many ways, such as through taxation, subsidies, or regulations.

The economic system is a complex and dynamic system, influenced by many factors. It is important to understand the economic system to fully appreciate its complexity and its impact on society. By understanding the economic system, we can better navigate the challenges it presents and work towards a more sustainable and equitable future.